

A kereskedelmi őrlés alapja a szállított áru értéke, vagyis a malomba bevitt gabona értéke és az őrlésért kifizetett készpénz együttes összege. (Közigazgatási Bíróság 25.033/1926. P. szám.) A felterjesztett iratokból megállapíthatólag a pénzügyigazgatóság azért kötelezte panaszost az általános forgalmi adó fizetésére, mert az idegen kereskedelmi őrlésből készpénzben befolyt összeget adóbevallásából kihagyva, az ez után járó 2%-os forgalmi adót az ellenőrzés időpontjáig nem fizette be.

Adóköteles ezen bevétel forgalmi adóköteles voltát támadja, azt vitatva, hogy annak forgalmi adóztatása esetén egy ügylet kétszeres adóztatása következne be, mert: az idegen kereskedelmi őrlés tulajdonképpen vámőrlés és az ebből származó vámkeresetnek felőrlése és eladása pedig a malom telepén a 95.691/1925. P. M. számú rendelet 4. §-ában foglaltak értelmében adómentes.

A panasznak nem lehetett helyet adni egyrészt, mert: a vizsgálat nem kifogásolt megállapításából kitetszőleg, adóköteles a kereskedelmi őrlésre behozott gabona, nem pedig az őrltető részére szállított örlemény értékét vona adó alá és így állott elő az az adóalaphiány különbség, amely általános forgalmi adó alá vonatott. Minthogy a 95.691/1925. P. M. sz. rendelet 1. §. utolsó mondatában foglaltak szerint, a kereskedelmi őrlés alapja a szállított áru — tehát örlemény — értéke, ezt pedig a bevitt gabona értéke és az őrlésért kifizetett készpénz együttes összege képezte, jogosan és helyesen járt el a m. kir. pénzügyigazgatóság akkor, amidőn panaszost a mutatkozó különbség után általános forgalmi adó fizetésére kötelezte, amellyel szemben azzal, hogy vámkeresetből származó gabona, vagy örlemények eladása a malom telepén forgalmi adómentes — eredményesen védekezni nem lehet, mert: a jelen esetben nem erről, hanem arról van szó, hogy kereskedelmi őrlés alapján szállított áru (örlemény) értékének csak egy részét vona adó alá.

**Belföldön irodával és raktárral rendelkezőnek és belföldön kereseti tevékenységet folytatónak tekintendő az a külföldi, aki a belföldön árukat bizományi raktáron tart és megbizottja, a bizományos útján árukat rendszeresen áruba bocsájt.** (Közigazgatási Bíróság 1690. sz. elvi jelentőségű határozata.) Panaszos a tőle követelt általános forgalmi adó alól való felmentését kérte, mert ő nem a külföldi, hanem saját nevében kötötte összes üzleteit és mert ő egyetlen külföldi cégnek sem belföldi üzletvezetője, vagy megbizottja, hanem önálló bizományos-kereskedő, véle szemben tehát az 1921. évi XXXIX. t.-c.-nek sem a 29. §. (6) bekezdése, sem a 34. §. (4.) bekezdése nem alkalmazható.

A panasz alaptalan.